

PER QUE?...

Per què el món cada dia
s'embrolla més i més?
Per què tanta follia
per caure en el no res?.

Per què no pensen els homes
que una fi arribarà?
La vida és passatgera
tot cendre esdevindrà!...

Per què tota sa ciència
només volen emprar,
ofegant llur consciència
en el plan de mal obrar?.

D'una pau, que n'és un mite,
araument es va parlant,
que no mort ni ressuscita:
hi ha un corc que va minant...

Es el corc de l'egoisme
guiat per orba ambició,
n'és el rei del despotisme
que castiga la raó.

De bombes i de metralla
els homes saben parlar,
i és aquesta ferralla
la que orbs els fa tornar.

Així el poder s'asseguren
posant en ella la fe,
més i més grans s'aguren...
per ésser a la fi rè.

Tant de progrés i estudi,
un secle per progressar,
folls ho duen al suicidi
pensant-se molt més guanyar.

Hi ha un poder Superior
sobre l'ambició humana,
que suprimeix l'agressor
quan intriga i profana...

Profanat el món està,
escarnida la llei Divina,
el càstic arribarà
i així finirà llur vida...

amb l'esclat del material
tot foc esdevindrà un dia:
Adéu poder terranal...
ets cendre del foc que nia...

P
O
D
E
S
S
I
A

Ma. del Pilar Montserrat i Fuijg.

SANT HILARI MUNTANYARI
(realisme socio-geogràfic)

-A la terra de Sant Hilari-

A dalt d'un món perdut, muntanyut de la vila bicomarcu
hi ha un bell poble, muntanyoble de la vila bicomarcoble
que s'hi viu molt bé, muntanyé de la vila bicomarcu
però només una colla de gent, muntanyent de la vila
bicomarquent
es belluga, sommia i respira, muntanyira de la vila
bicomarquera

per fer una gran pinya, muntanyinya de la vila bicomar-
quina
però tothom és pres/agafat, muntanyat de la vila bicomar-
cat:

uns al treball, muntanyall de la vila bicomarcall
altres la televisió, muntanyó de la vila bicomarcó
altres la família, muntanyilia de la vila bicomarquilla
i la majoria la gran llar: el cafè-bar.

Que la terra sigui terra, muntanyerra de la vila bicomar-
querra
i Sant Hilari que no és Selva, muntanyelva de la vila
bicomarquelva
sigui ja des d'ara, muntanyara de la vila bicomarcara
de Les Guilleries, poble cap i casal, muntanyol de la
vila COMARCAL.

Un cop llegida aquesta poendalla embarbussada, seria bo,
i com a proposició, que la memoritzéssiu i la recitéssiu
en veu alta amb el mínim de temps possible. Si aconsegiu
de dir-la en trenta segons, podeu imposar-vos -a títol
personal- la medalla d'Hilarienc d'Honor, i a dormir tran-
quils. Ah! ... Felicitats!!.

Arnau del Clam

Este pasado mes de diciembre ha sido un mes tragico por la muerte de alguien muy querido por todos. Una gran persona a la que muchos miles de humanos y no tan humanos, tal y como hemos podido comprobar, tenían por un mito.

Si amigos, John Lennon fue asesinado por un hijo de su madre, en la madrugada del pasado día 9 de diciembre. John era un hombre que no podía tener enemigos, por lo que resulta difícil de creer que haya tenido que acabar de una forma tan triste y deplorable.

John Lennon además de un gran músico fue un gran luchador por la paz, a su modo y una gran persona.

Nacido en Liverpool el 9 de octubre de 1940, empezó siendo de lo más humilde y terminó multimillonario sin que ello le determinara en lugar alguno de superioridad frente a los demás. El y Paul McCartney compusieron las mejores melodías de los Beatles.

Gracias al desgraciado asesino los que se van a poner las botas de oro van a ser las casas discográficas, pues en Inglaterra, Francia, EE.UU., España, etc. ya se han agotado, todas las obras del difunto, además de las realizadas con el grupo The Beatles.

A Mark David Chapman (el asesino) dicen que van a encerrarle en un manicomio durante un par de meses ya que según parece es la forma genuinamente americana de hacer pagar a los criminales.

"Querido John" te has ido, pero tras de ti nos dejas todo un mundo de fantasías y buena música, que no vamos a olvidar tan fácilmente.

Este escrito está hecho sinceramente de la forma que yo he visto el caso, espero que lo entiendan.

Debido a problemas de espacio no voy a hacer crítica de discos, aun así quisiera hacer una referencia a un doble álbum que creo que en el momento de su lanzamiento pasó un poco desapercibido, se trata del LIVE BULLET de Bob Seger, un gran álbum para los verdaderos rockeros, contiene un rock duro, fuerte y penetrante.

Nada más chao.

CHATO II

RÉQUIEM

PER

JOHN

LENNON